

Dosarul nr. 2ra-1455/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. V. Holban)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Malîi, I. Dutca)

## ÎNCHEIERE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Dumitru Mardari  
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Enprod”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Alcaz împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Enprod” cu privire la obligarea de a elibera informația și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Enprod”, apelul incident declarat de Nicolae Alcaz și menținută hotărârea din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 20 iulie 2018, Nicolae Alcaz a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Enprod” cu privire la obligarea de a elibera informația și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, dânsul deține calitatea de fondator și asociat al SRL „Enprod”.

Astfel, în calitate de asociat al SRL „Enprod”, are dreptul de a fi informat despre activitatea întreprinderii și în acest sens, la 14 martie 2018, s-a adresat cu o cerere către SRL „Enprod”, solicitând prezentarea contractelor cu agenții economici pentru care întreprinderea oferă servicii de lucru în lohn și anume coaserea hainelor, de la înființare și până la momentul în care a înaintat cererea, prezentarea comenzilor lucrate începând cu data de 1 ianuarie 2018, prezentarea comenzilor aflate în curs de executare, precum și a informației cu privire la viitoarele comenzi care urmează a fi executate.

Tot la 14 martie 2018, a solicitat să fie informat dacă SRL „Enprod” are adresă de e-mail oficială, care să fie utilizată pentru corespondență cu alți agenți economici și cu instituțiile de stat, dacă agenții economici au fost informați despre adresa de e-mail și dacă aceasta există, să îi fie comunicată inclusiv și parola de acces la ea, pentru a putea accesa poșta electronică de lucru, iar în cazul inexistenței unei adrese

de e-mail, să fie creată și comunicată ulterior tuturor agenților economici cu care colaborează întreprinderea, precum și prezentarea rechizitelor de acces.

A menționat că cererile respective au fost recepționate de către SRL „Enprod” la 16 martie 2018, însă, nu a primit la ele niciun răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 43 lit. c), 44 alin. (1) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea SRL „Enprod” de a-i prezenta informația solicitată prin cererile din 14 martie 2018 cu privire la: prezentarea contractelor cu agenții economici pentru care întreprinderea oferă servicii de lucru în lohn și anume coaserea hainelor, de la înființare și până la momentul în care a înaintat cererea, prezentarea comenzilor lucrate începând cu data de 1 ianuarie 2018, prezentarea comenzilor aflate în curs de executare, prezentarea informației cu privire la viitoarele comenzi care urmează a fi executate, prezentarea informației dacă SRL „Enprod” are adresă electronică oficială, care să fie utilizată pentru corespondență cu alți agenți economici și cu instituțiile de stat, dacă agenții economici au fost informați despre adresa de e-mail și dacă aceasta există, să îi fie comunicată inclusiv și parola de acces la ea, precum și încasarea din contul pârâtei a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost obligată SRL „Enprod” să prezinte lui Nicolae Alcaz contractele cu agenții economici pentru care compania oferă servicii de lucru în lohn și anume coaserea hainelor, de la înființare și până la data de 20 iulie 2018.

A fost obligată SRL „Enprod” să prezinte lui Nicolae Alcaz informația privind comenzile executate și aflate în curs de executare începând cu data de 1 ianuarie 2018 și până la data de 20 iulie 2018, precum și informația cu privire la viitoarele comenzi care urmează a fi executate.

A fost obligată SRL „Enprod” să prezinte lui Nicolae Alcaz informarea dacă SRL „Enprod” are adresă de e-mail oficială, care este utilizată pentru corespondența cu agenții economici, instituțiile statului și dacă agenții economici parteneri au fost informați despre existența unei adrese de e-mail de lucru pentru corespondență.

Au fost încasate din contul SRL „Enprod” în beneficiul lui Nicolae Alcaz cheltuielile de judecată în mărime de 100 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Enprod”, apelul incident declarat de Nicolae Alcaz și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că Nicolae Alcaz, în calitate de asociat al SRL „Enprod”, este în drept de a solicita administratorului companiei de a i se furniza informația solicitată, însă prevederile art. 43 și 44 alin. (1) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, au fost ignorate de către administrator.

Astfel, prin acțiunile administratorului SRL „Enprod”, i-a fost încălcat dreptul lui Nicolae Alcaz la acces la informație.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentele SRL „Enprod” privind necesitatea remiterii cauzei spre rejudecare în instanța de fond, invocând faptul că

prima instanță urma să atragă în proces, în calitate de intervenient accesoriu și fondatorul Denis Zubenco, acest argument neavând careva suport juridic, or potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 349468 din 9 ianuarie 2017, în calitate de asociați figurează Eugeniu Harabara cu cota de participatie de 50 % și Alcaz Nicolae, cu cota de participatie de 50 %, alte probe întru susținerea celor invocate nefiind prezentate instanței.

La 6 august 2021, SRL „Enprod” a declarat recurs împotriva deciziei din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, compuse din taxa de stat în sumă de 75 de lei, achitată la depunerea cererii de apel motivată și în sumă de 50 de lei, achitată la depunerea cererii de recurs.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, menționând că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material, a apreciat arbitrar probele, instanțele de judecată ierarhic inferioare au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Astfel, a considerat că prezenta cauză urmează a fi remisă în prima instanță pentru reexaminare, deoarece în proces nu a fost antrenat cel de al doilea asociat Denis Zubenco, pentru ca acesta să se expună referitor la pretențiile lui Nicolae Alcaz, or în cazul eliberării informației solicitate de către intimat, sunt afectate într-o mare măsură drepturile și interesele lui Denis Zubenco.

A precizat că, reieșind din comportamentul nelocal și relațiile ostile ale lui Nicolae Alcaz cu asociații Denis Zubenco și Eugeniu Harabara, cât și colaborarea acestuia (activarea în calitate de angajat) cu compania concurentă ÎCS „A3 Import Export” SRL, care la fel ca și SRL „Enprod” are ca domeniu de activitate fabricarea îmbrăcămintei, pune la îndoială buna-credință a asociatului Nicolae Alcaz în relațiile sale cu SRL „Enprod”, or în acest caz există riscul ca informația confidențială ce ține de relațiile SRL „Enprod” cu partenerii externi să fie divulgată concurentului sau altor persoane ori să fie folosită în detrimentul intereselor SRL „Enprod”.

Luând în considerație faptul că uneori asociații sunt în minoritate, așa cum este cazul intimatului care deține cota-parte de 34 % sau că interesul lui în alte societăți concurente ar putea fi mai mare și având în vedere că există motive obiective precum că Nicolae Alcaz să divulge astfel de informații către societăți concurente, organul executiv al SRL „Enprod” a considerat de cuviință să limiteze accesul la astfel de informații în conformitate cu art. 1026 Cod civil, cât și prevederile Capitolului XXXIII, secțiunea a 3-a Cod civil, care prevede răspunderea pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretelor comerciale.

A mai notat că instanța de apel a omis să se expună referitor la argumentul din apelul declarat precum că potrivit hotărârii contestate, s-a indicat că SRL „Enprod”, în ședința de judecată a susținut poziția din referință, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, însă, de facto, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, reprezentantul SRL „Enprod” în ședința de judecată nu s-a prezentat, cauza fiind examinată în lipsa acestuia, situație incompatibilă cu obligativitatea instanțelor de judecată de a asigura dreptul la un proces echitabil participanților la proces.

La 2 septembrie 2021, în adresa lui Nicolae Alcaz a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „Enprod”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 207), fiind returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 212).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 14 iunie 2021 la adresa electronică a părților, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 191).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 6 august 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Enprod”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Enprod”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Enprod” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Enprod”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic